

Čís. 8871.

I když proti usnesení není opravného prostředku, není vykonatelným, dokud nebylo stranám písemně doručeno.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1929, R I 159/29.)

Na základě součnní výpovědi z bytu navrhl vymáhající věřitel exekuci vyklizením. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Podle § 4 (5) zákona na ochranu nájemců nahrazuje usnesení, nabylo-li právní moci, platnou výpověď. K povolení exekuce vyžaduje se tudíž právoplatné usnesení o výpovědi. Ježto však usnesení rekursního soudu nabývá právní moci teprve doručením písemného vyhotovení stranám (§ 416, 426 c. ř. s.), jest usnesení prvního soudu, povolující výpověď, jež bylo potvrzeno rekursním soudem, právoplatným teprve, bylo-li usnesení rekursního soudu doručeno stranám. Exekuce, o níž tu jde, byla povolena dne 8. listopadu 1928, usnesení rekursního soudu bylo doručeno stranám teprve dne 10. listopadu 1928. Povolení exekuce stalo se tudíž neprávem na základě dosud neprávoplatného usnesení prvního soudu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení rekursního soudu hovoří stavu věci a zákonu a jest správně odůvodněno. Nároku stěžovatelčinu, že exekuci lze povolit dříve, než bylo stranám doručeno usnesení, proti kterému není opravného prostředku, nelze přisvědčiti, neboť nemá opory v zákoně, který naopak stanoví v § 416 první odstavec c. ř. s., že rozsudek stane se proti stranám účinný teprve doručením písemného vyhotovení, což platí podle §§ 426, 427 c. ř. s. i pro usnesení, pokud musí býti písemně doručena. Pro povinnou stranu bylo by křivdou, kdyby byla exekuce proti ní povolena ještě dříve, než se vůbec dověděla o tom, jak bylo rozhodnuto o jejím rekursu, neboť byla by jí takto odňata možnost plniti dobrovolně a uvažovati se exekuce.

Čís. 8872.

Povoláním dědicům (kupitelům jich dědických podílů) nepřisluší právo k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, schvalujícího smlouvu druhých spoludědiců o prodeji jich dědických podílů.

Opatření učiněná povolanými dědici aneb soudem již zařízená proti nim, platí i pro kupitele dědických podílů a působí také proti nim.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1929, R I 166/29.)

V pozůstalosti po Vilému K-ovi prodali přihlášení dědici připadší jim dědictví, dědici Charlotta K-ová, Jindřich K. a Josefina P-ová smlou-